

ziemiopłodami w okresie gospodarczym 1919/1920 r., zastrzega się Ministerstwu Aprowizacji do końca powyższego okresu, t. j. do chwili wejścia w życie ustawy aprowizacyjnej na rok gospodarczy 1920/1921 sprawy, dotyczące wykonywania ustaw i rozporządzeń o obrocie ziemiopłodami w roku gospodarczym 1919/1920 i przydziałów artykułów pierwszej potrzeby dla poszczególnych jednostek aprowizacyjnych.

Aż do tego terminu więc, t. j. do chwili wejścia w życie ustawy aprowizacyjnej na rok gospodarczy 1920/1921 będzie Ministerstwo załatwiała powyżej wymienione sprawy w porządku dotychczasowym, jako II instancja. W tych sprawach zostaje utrzymana nadal bezpośrednia korespondencja między władzami powiatowymi a Ministerstwem Aprowizacji.

Zastrzeżenie to nie obejmuje spraw administracyjno-karnych, odnoszących się do obrotu ziemiopłodami w okresie gospodarczym 1919/1920, wszystkie bowiem sprawy administracyjno-karne, wynikające z przekroczeń aprowizacyjnych, będą od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia załatwiane przez Wojewodę w normalnym toku instancji.

Warszawa, dnia 6 maja 1920 r.

Minister Spraw Wewnętrznych:
S. Wojciechowski

Minister Aprowizacji:
St. Śliwiński

262.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Skarbu

w przedmiocie opłat za czynności urzędów celnych na obszarze b. zaboru rosyjskiego, dokonywane poza obrębem placu urzędowego lub w czasie pozaurzędowym.

Na zasadzie ostatniego ustępu art. 15 rozporządzenia o taryfie celnej z 4 listopada 1919 r. (Dz. Ustaw № 95, poz. 510) zarządzam w przedmiocie opłaty za czynności urzędów celnych na obszarze b. zaboru rosyjskiego, dokonywane poza obrębem placu urzędowego lub w czasie pozaurzędowym, tymczasowo, aż do czasu jednolitego unormowania tej sprawy dla obszaru całego Państwa, co następuje:

Strony, w których interesie i na których prośbę urząd celny dokonuje odprawy towarów poza obrębem placu urzędowego lub w czasie pozaurzędowym, obowiązane są do uiszczenia opłaty w wysokości 25 mk. za godzinę, licząc część godziny za całą, na rzecz każdego z urzędników celnych, dokonujących odprawy, w połowie zaś tej kwoty na rzecz każdego z zatrudnionych przy odprawie pomocniczych funkcjonariuszy celnych, z tem jednak ograniczeniem, iż opłata za czynności uskutecznione w jednym dniu nie może przewyższać kwoty 75 mk. na osobę jednego urzędnika, względnie 35 mk. 50 fen. na osobę jednego pomocniczego funkcjonariusza celnego

Za dopełnienie odprawy celnej poza obrębem placu urzędowego i poza siedzibą urzędu należy się funkcjonariuszom celnym oprócz wymienio-

nej wyżej opłaty także zwrot kosztów przejazdu według obowiązującej taryfy.

Na wysokość opłaty za odprawę towarów poza placem urzędowym nie wpływa okoliczność, czy czynność urzędową przedsięwzięto w godzinach urzędowych, czy też poza nimi.

Przypadające opłaty mają strony wpłacać do kasy urzędu celnego za pokwitowaniem, w którym ma być wymieniony tak rodzaj czynności pozaurzędowej, jako też czas jej trwania.

Urzędy celne zapisują wpłacone kwoty na przychód w dzienniku przychodu, a następnie wypłacają je wchodzącym w rachubę funkcjonariuszom za pokwitowaniem, które ma być dołączone do dotyczącej pozycji rozchodu. Wypłacone kwoty należy zapisywać na rozchód w dzienniku rozchodu.

Zezwolenia na odprawę towarów poza placem urzędowym w siedzibie urzędu lub też na odprawę w urzędzie, lecz w czasie pozaurzędowym, mogą udzielać kierownicy urzędów celnych tylko w razie istotnej potrzeby. Za prawidłowy bieg służby w godzinach pozaurzędowych są kierownicy urzędów osobiście odpowiedzialni.

Na dokonanie odprawy towarów poza placem urzędowym i poza siedzibą urzędu oraz na wypłatę przypadających z tego tytułu należności wymagane jest zezwolenie Departamentu Ceł Ministerstwa Skarbu.

Dotychczasowe zarządzenia wydane w tym przedmiocie uchyla się.

Warszawa, dnia 10 maja 1920 r.

Minister Skarbu:

W. Grabski

263.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Skarbu

w przedmiocie godzin urzędowych w urzędach celnych kolejowych na obszarze b. zaboru rosyjskiego.

Na podstawie art. 20 rozporządzenia o taryfie celnej z 4 listopada 1919 r. (Dz. Ustaw № 95 poz. 510) zarządzam odnośnie do ostatniego ustępu § 5 przepisu wykonawczego do tegoż rozporządzenia (Dz. Ustaw № 95 poz. 511) w przedmiocie godzin urzędowych w urzędach celnych kolejowych na obszarze b. zaboru rosyjskiego, tymczasowo, aż do czasu jednolitego unormowania tej sprawy w porozumieniu z zarządem kolejowym dla obszaru całego Państwa, co następuje:

Godziny urzędowe we wspomnianych urzędach celnych zgadzają się z takimiż godzinami obowiązującymi dla ekspedycji towarowych na dotyczących stacjach kolejowych.

Dla wykonywania służby zewnętrznej, związanej z ruchem pociągów, objętych normalnym planem jazdy w godzinach pozaurzędowych, jak np. odprawa pociągów osobowych i rewizja bagaży, odbiór zagranicznych pociągów towarowych, przekazywanie zagranicznych przesyłek pospiesznych i t. p. ustanawiają kierownicy urzędów celnych stałe dyżury. Czas pełnienia tej służby ma być wliczony do normalnej ilości godzin urzędowych tak, iżby łączny czas pracy w godzinach urzędowych i pozaurzędowych nie przekraczał 7 godzin na dobę.